

Yakmıştı Tayyareleri

– AhmetZeytinci · 18 Haziran 2019

Lise yıllarındayız. Gençiz, delikanlıyız, fişek gibiyiz. Yetmişli yıllar, olmadık zibidilikler yapıyoruz, hem kendi aramızda, bazı bazı da kız arkadaşlarımıza saçma sapan şakalar yapıyoruz. Geçip gidiyor zaman o gençlik hevesleri ile...

İsmail bizim sınıfa geldiği zaman hem yakışıklı hem de çalışkan bir çocuk olarak biliyorduk onu önceki sınıflardan. Bir sene önce bizim sınıfta değildi ama, tanırdık yinede birbirimizi... Bazı zaman sınıfta, bazı zamanda dışarıda saçma sapan deneyler yapar, güya bizlere bir şeyler ispatlamaya çalışır bir hali olurdu... Yine bir gün teneffüs zamanı sınıfta otururken, bu durdu, birden bire bize dönerek "Oğlum ben geçenlerde mahallede arkadaşlarda gördüm çakmak ile gaz çıkarırken osuruklarını yaktilar, bir acayip oluyor lan, ben de deneyeceğim." dedi... Şaşırmıştık gerçekten, onun bir sürü saçmalıkları vardı zaman zaman, ama bu tür bir saçmalığı ilk defa dile getiriyordu...

Ben ve arkadaşlarımda meraklanmıştık. Nasıl bir şeydi ya bu osuruk yakma meselesi... Olur muydu böyle bir şey? Salak mıdır nedir bu İsmail? Hayır velev ki böyle bir şey yaptın, ne geçecek eline... Yanmaya da yanar belki, osuruk da bir gaz sonuçta, hem de kokan bir gaz...

Biz "Yapma oğlum vazgeç bu sevdadan dedikçe İsmail'i daha da bir hırs ve istek bastı... İş neredeyse inada bindi artık. "Birader bir tarafların yanar manar, hastanelik olursun bak." diyoruz, o da "Yok oğlum bir şey olmaz dikkat edersek." diyor da başka bir şey demiyor...

O değil bizi de bir merak bir heyecan aldı gitti... Acaba daha önce hiç dünyada böyle bir deneyim yaşamış olan var mıydı? Varsa da o gün şartlarında onun ile irtibat kurma imkanımız hayal ötesi bir olay zaten. Ne İnternet var ne de başka bir şey...

En nihayetinde günlerce tartıştıktan sonra, iş eyleme dökmeye geldi, çoğumuzun itirazına rağmen, İsmail bir gün elinde çakmak ile sınıfa geldi... "Bekleyin oğlum uzun teneffüste eyleme döküyoruz osuruk yakma olayını." dedi... Hadi bakalım, dedik biz de, ama bir taraftan da korkuyoruz. Ya tam o sırada öğretmenler yakalarsa, ya da kız arkadaşlar görürse, rezil oluruz, diye...

Resmen osuruktan tayyare üreteceğiz ve onu da yakacağız... Kızları dışarı aldıktan sonra, sınıfın kapısını kapattık. İsmail pantolonunu hafifçe indirdikten sonra, çakmağı yaktı. Sonra sesli sesli bir gaz salınımı yapınca gaz hafifçe alev aldı ve tısssss hemen söndü... O aradan kilotunun bir kısmı tutuştu, hemen atıldık ve söndürdük... Olayı öğretmenlere ve okul idaresine çaktırmamak gerekiyordu., çaktırmadık...

İsmail'imizin, külotu ile beraber kıcının kılları bile yandı, hem de fazlaca... Nasıl acıyor nasıl hem de... Ayakta dursa sorun yok, ama oturunca mahvoluyor... Onunda kolayını bulduk pratik zekamız ile...

"İsmail birader her derste tahtaya kalk, derse öyle katıl. Hoca kaldırmıyorsa bile parmak kaldır sözlü olmak istiyorum." de, diye söyledik... İsmail'in de aklına yattı... Öyle idare etti bir iki gün her ders sözlüye kalktı, hatta resim dersinde bile tahtada idi... Osuruktan tayyarelerin yakılması ile arkadaşımızın mabadi bir kaç gün hiç bir sandalyeye ve koltuğa yanaşamamıştı... Gece de sanırım yüz üstü yatmıştı... Bir daha dener mi böyle bir şeyi İsmail? Yakmıştı tayyareleri, osuruktan da olsa...